

Якщо в квартирі інфекційний хворий?

Головна відмітна особливість інфекційного хворого полягає в тому, що він виділяє в зовнішнє середовище збудників, тобто є джерелом заразливого початку для здорових людей.

Різні інфекційні хворі виділяють в навколишнє середовище збудників інфекційних захворювань по-різному, залежно від того, де знаходиться осередок інфекції в організмі: з повітрям, що видихається, при кашлі, нежиті, з сечею з фекаліями.

На що скаржаться інфекційні хворі?

Переважна більшість інфекційних хворих скаржаться на підвищення температури, загальне нездужання, слабкість, розбитість, головний біль, відчуття ломоти у всьому тілі - це загальні ознаки прояву інфекційних захворювань.

У міру розвитку інфекційного процесу з'являються ознаки переважної поразки органів, характерні для даного інфекційного захворювання.

По переважній локалізації збудника в організмі людини, шляхам передачі і способам його виділення в зовнішнє середовище виділяють п'ять груп інфекційних хвороб.

1. Кишкові інфекції.

Зараження відбувається через рот, частіше з їжею і водою. У зовнішнє середовище збудники від хворих і бактеріоносіїв виділяються з випорожнюваннями і блювотними масами, іноді з сечею. Збудники тривалий час можуть зберігатися на різних предметах. Перенесення збудника на продукти харчування відбувається через брудні руки, а так само мухами. До кишкових інфекцій відносяться дезінтерія, сальмонельоз, ротавірусная інфекція, черевний тиф, вірусні гепатити А і Е і ін.

2. Інфекції дихальних шляхів.

Це найбільш поширені, наймасовіші хвороби. Загальною рисою для них є повітряно-краплинний спосіб розповсюдження з локалізацією збудника в дихальних шляхах. Зараження настає при розмові, кашлі, чханні, при сумісному перебуванні з хворим в тісному приміщенні.

У групу повітряно-краплинних інфекцій входить перш за все грип і інші гострі респіраторні захворювання. Повітряно-краплинний шлях передачі інфекції є основним при дифтерії, менінгококової інфекції, корі, краснусі, скарлатині, епіпаротіте, ангіні, туберкульозі і інш. При цих захворюваннях збудники потрапляють в повітря з

крапельками слини або слизу.

Дрібні крапельки слини біля хворого можуть знаходитися довгий час, потім осідають, підсихають, утворюючи мікроскопічні ядрця. З пилом вони піднімаються в повітря і з його потоками переносяться в інші приміщення. При вдиханні цих субстратів і відбувається зараження.

3. Кров'яні інфекції трансмісивні.

Джерело інфекції - хвора людина або хвора тварина. Переносник збудників - членистоногі (воші, блохи, кліщі і ін.), в організмі яких мікроби розмножуються. Зараження відбувається при попаданні в ранку від укусу або расчеса збудника, що міститься в розтертому тілі комах.

До цієї групи відносяться висипний тиф, малярія, кліщовий борреліоз і ін.

4. Кров'яні інфекції нетрансмісивні.

Механізм передачі інфекції крово-контактний. Шляхи передачі можуть бути природними і штучними.

Природні: половою - від матері плоду під час вагітності і пологів, побутовий - через бритвені прилади, зубні щітки, сильно забруднені кров'ю предмети ужитку, тобто реалізація крово-контактного механізму передачі).

Штучний шлях передачі реалізується через пошкоджену шкіру, слизисті оболонки при уколах, татуїровках, травмах і так далі.

Крово-контактний механізм передачі має місце при вірусних гепатитах В, С, Д, а так само при СНІДі.

5. Інфекції зовнішніх покривів.

Контактний шлях розповсюдження. Зараження відбувається через пошкоджену шкіру (дрібні травми, рани) і слизисті оболонки (правець, сибірська виразка і ін.). Чинниками передачі при правці є ґрунт, вироби, гній, одяг, взуття, забруднені спорами збудника. При сибірській виразці інфекція передається через сировину і об'єкти тваринного походження (м'ясо, шкіру, хутро, що містять сибіреязвені спори).

Що робити при появі в будинку інфекційного хворого?

При підозрі на інфекційну хворобу або коли діагноз захворювання встановлений лікарем, необхідно негайно ізолювати хворого. Хворий по можливості поміщається в окрему кімнату, а якщо це неможливо, його ліжко захищається ширмою або простиралом. При повітряно-краплинних інфекціях в кімнаті, де знаходиться хворий, двері постійно тримаються закритими. На період заразливості хворого (для кожної інфекції його

тривалість різна) забороняються відвідини його друзями, родичами, знайомими.

Особи, що доглядають хворого, повинні носити маску. В оточенні хворого проводиться дезінфекція.

При кишкових інфекціях проводиться поточна дезінфекція, що передбачає постійне знезараження посуду, іграшок хворого, дверних ручок, ручок зливу, що змиває унітаз і ін. поверхонь, на яких може знаходитися збудник. Проводяться заходи щодо боротьби з мухами. Звертається увага на митті рук після туалету, перед їжею і так далі.

У домашніх умовах доцільніше використовувати фізичні способи дезінфекції. Вони найбільш прості і доступні. Це щоденне вологе прибирання, провітрювання приміщень, миття всіляких предметів, з якими стикався хворий, мильними розчинами з частою зміною води, використання пилососа для видалення мікроорганізмів з окремих поверхонь. Ці способи дозволяють зменшити кількість мікробів, що виділяються в зовнішнє середовище.

Знезаражувальний ефект підвищується, якщо проведені заходи поєднуються з кип'яченням, замочуванням в дезрастворах, пропрасовуванням гарячим праскою.

Кип'ячіння - простий і надійний спосіб знезараження предметів, які не псуються в киплячій воді. Він застосовується для знезараження посуду, білизни, залишків їжі, плювальниць.

Вогонь використовується для спалювання заражених предметів, що не представляють цінності(макулатура, сміття, бинти).

Члени сім'ї хворих кровно-контактними інфекціями повинні строго дотримувати правила особистої гігієни з індивідуалізацією всіх предметів для членів сім'ї (гребінці, зубні щітки, мочалки, рушники, бритвені прилади). Статевим партнерам рекомендується використовувати механічні контрацептивні засоби. При деяких інфекційних захворюваннях (менінгококова інфекція, дифтерія, черевний тиф) з метою виявлення джерела інфекції проводяться лабораторні обстеження осіб, що спілкувалися з хворим (члени сімей, знайомі, що відвідували хворого в період клінічних проявів захворювання).

При таких інфекціях як дифтерія, вірусні гепатити В, З, Д, кір і деякі інші захворювання за певних умов проводиться вакцинація тих, що спілкувалися.